

DITS I FETS DEL P. MANYANET

- ✓ Un Natzaret a cada llar
- ✓ Alegria, pau interior i bon humor és el que m'agrada de veure en totes les famílies
- ✓ La família de Natzaret és una veritable llar de pau i d'alegria
- ✓ La pau interior és la major felicitat d'aquesta vida
- ✓ En un bon cristià només l'amor ha de dirigir la seva conducta
- ✓ Si vols ser feliç, estima Déu, ajuda els altres i esforça't per ser millor
- ✓ Prefereixo mil vegades ser enganyat a enganyar jo els altres
- ✓ Qui no té caritat envers els animals, demostra que tampoc no en té envers les persones.

FETS I ANÈCDOTES

HAVIA DE TREBALLAR PER A PAGAR-SE ELS ESTUDIS

El P. Manyanet va anar a fer els estudis "secundaris" a Barbastre. Estudiava i feia treballs a l'escola, per a pagar-se els estudis. Allí va rebre el sagrament de la confirmació. I allí en aquell ambient de la seva escola, es va anar educant. Els seus companys pensaven d'ell que era un bon amic, respectuós, responsable, treballador i sempre alegre. A poc a poc, també es va anar despertant en ell la vocació al sacerdoci. Així, quan va acabar l'etapa escolar de Barbastre, va entrar al Seminari de Lleida per a començar els estudis que l'havien de formar per a ser sacerdot. A Lleida també va haver de treballar per a pagar-se els estudis: feia classes particulars als fills d'una família benestant de la ciutat.

Finalment, el dia 9 d'abril de 1859, el bisbe Josep Caixal l'ordena sacerdot a la Seu d'Urgell. Va ser un dia gran, molt important en la vida del Pare Manyanet.

INTERCEDEIX PER UN HOME QUE L'HAVIA AMENATAT DE MATAR-LO

En una ocasió, trobant-se a Tremp, es va assabentar que tenien empresonat a la Seu d'Urgell un home que temps enrera, per motius polítics, l'havia amenaçat de mort. Ara, per motius aliens a aquest fet en relació amb el Pare Manyanet, l'havien condemnat a la pena de mort. El Pare Manyanet, va anar a peu i de nit des de Tremp fins a la Seu d'Urgell, per tal d'intercedir per aquell home, i va aconseguir que li salvessin la vida.

VA CREAR LES ESCOLES D'OFICIS PER A JOVES POBRES

Fou dels primers que va pensar en els joves que per motius econòmics o de qualsevol altre caire, no volien o no podien estudiar: Va crear per a ells les "escoles taller", a l'actual barriada de Les Corts de Barcelona, per a ensenyar un ofici i donar formació a aquests joves. Estem parlant d'una de les primeres iniciatives del que és actualment la formació professional, gairebé inexistent en aquells moments.

FUNDAVA ELS COL·LEGIS EN BARRIADES OBRERES

El P. Manyanet tenia molt clar que els qui necessitaven educació eren els pobres, els infants de les barriades d'obrers, dels pobles de l'interior del país... per això, és entre aquests ambients on trobem la gran part de les seves fundacions, tant les que perduren actualment com les que no van sostenir-se per manca de recursos econòmics, pel nombre insuficient de religiosos per a cobrir totes les peticions d'apertura d'escoles, per mals entesos amb els promotors... Va arribar a regentar una desena d'escoles en el que és actualment el Barri Antic de Barcelona; Sant Andreu de Palomar (aleshores un dels centres amb més fàbriques del Barcelonès), Molins de Rei, Canet de Mar, Fraga, Tremp, Blanes, Santa Coloma de Farners, Vilafranca, Reus, Cambrils, l'escola agrícola de Sant Julià de Vilatorrada per a nens orfes, La Sagrera, Aiguafreda, i una llarguíssima llista que podria seguir... Esmentem com a exemple, el fet que els seus religiosos van regentar una escola asil per a nens orfes de mariners, situada en un vaixell ancorat al port de Barcelona, que era alhora escola, residència dels nois i convent dels religiosos.

AMANT DELS LLIBRES

Era un gran amant dels llibres. Tenia una bona cultura en temes sobre la Bíblia, la teologia, la història, etc. Amb tot, sorprèn el llenguatge senzill i planer que usa en els seus escrits... Es preocupava molt perquè en els seus col·legis es potenciés molt una bona biblioteca, amb els millors llibres de ciència, d'història, de literatura i de religió, i que estigués sempre al dia tot adquirint les noves publicacions que apareixien.

VA TENIR LA PRIMERA IDEA DE CONSTRUIR EL TEMPLE DE LA SAGRADA FAMÍLIA

Ell va donar la primera idea de construir el Temple de la Sagrada Família de Barcelona. Ho va exposar per carta al bisbe Caixal i es va posar en contacte amb un bon amic seu, el senyor Josep Maria Bocabella, que va ser qui va tirar endavant l'obra del Temple, segurament amb l'ànim i els consells del Pare Manyanet, tot i que no n'hi ha constància escrita. I fou també el Pare Manyanet el primer que va aportar diners recollits en col·lectes i entre amistats seves, per al començament de les obres. Hi ha també cartes on aconsella i anima religiosos a recollir diners per al Temple. Ell, però, que mai va buscar en res cap afany de protagonisme, amb el pas del temps va quedar com "desplaçat" de tots els afers de la construcció del Temple. Només ara, molt més de recent, s'ha reivindicat i s'ha reconegut per part de tothom el paper inicial que ell va tenir en aquesta obra tan magnífica en tots els sentits, juntament amb Bocabella i amb Gaudí.

LI AGRADAVEN ELS ANIMALS. ELS TRES GATS

El P. Manyanet estimava els animals, i reprenia els qui els maltractaven. Deia que "qui no té caritat envers els animals, demostra que tampoc no en té amb les persones".

Al col·legi Jesús Maria i Josep de Barcelona, on ell residia habitualment, hi tenia tres gats. Quan es disposava a anar a sopar, en sortir de la seva habitació, els tres gats l'esperaven a la porta. I ell els deia: "Anem!" I tots tres gats el seguien fins a la porta del menjador, i allí s'aturaven. Llavors, el P. Manyanet els deia: "Endavant!" I els tres gats entraven al menjador, se situaven davant la taula, fins que ell no s'asseia. Després, cada gat ocupava el seu lloc, als dos costats del P. Manyanet, sense moure's. Mentre sopava, el P. Manyanet els anava donant bocins de pa. I en acabar, el Pare Manyanet deia: "Anem!". I tots tres, en processó, anaven davant seu, fins a la porta de la seva habitació i l'esperaven allí. Quan ell arribava, els beneïa i aleshores se n'anaven corrents cap al galliner. Això passava cada dia.

FORTALESA I CONFIANÇA DAVANT ELS CONFLICTES

L'any 1892, a Sant Andreu de Palomar de Barcelona s'aixecà una revolta popular. Un escamot va dirigir-se cap al Col·legi Jesús, Maria i Josep per saquejar-lo i cremar-lo. El P. Manyanet va posar una imatge de sant Josep darrera la porta, tot dient: "Sant Josep ens lliurarà d'aquesta gent". Quan va arribar l'escamot, tocaren la campana de la porta amb fúria. El P. Manyanet personalment els va obrir la porta, junt amb un altre religiós, i va dir a la gent: "Aquest col·legi és ple de nens a les classes i són pobres i els protegeix sant Josep". I el capítost del grup va fixar-se en el P. Manyanet i va dir: "Si són pobres, respectem el col·legi" i se'n van anar en silenci. I el P. Manyanet i els altres pares van anar tot seguit a la capella del col·legi a donar gràcies a sant Josep.

CONFIANÇA EN DÉU EN ELS MOMENTS DIFÍCILS DE LA VIDA

Com a tothom, també als sants els arriben moments de sofriment, de desengany, de prova, d'humiliació. Al llarg de la seva vida, el P. Manyanet va haver d'afrontar i superar alguns moments especialment durs. Els moments de prova mostren, més que mai, què hi ha dins el cor de les persones. Comentant un d'aquests fets, va deixar escrit: "A les mans de Déu ho deixo tot. A mi només em toca callar i adorar els alts designis de Déu i confiar que totes aquestes contradiccions redundaran a major glòria de la Sagrada Família"

LA PEDAGOGIA DEL PARE MANYANET

El P. Manyanet tenia un objectiu mol clar sobre el què s'havia d'ensenyar en les escoles: calia donar una sòlida formació humana, cultural i cristiana als infants i als joves, perquè, quan ells fossin grans, tinguessin la preparació adequada per a ser bons ciutadans i, sobretot, que haguessin assolit una maduresa humana i cristiana que els capacités per assumir la responsabilitat de formar la seva pròpia família.

D'aquí ve la seva insistència perquè en les seves escoles, es vetlli tant en la instrucció cultural i pedagògica, com en "l'educació del cor", és a dir, en la formació dels aspectes més personals dels alumnes. I també per això la seva insistència en què en les seves escoles hi hagi sempre un ambient de família, és a dir, de bon tracte personal, d'amistat, de col·laboració, de responsabilitat.